Ωφελεί τα παιδιά να βλέπουν τους Αγίους συνομηλίκους τους; (Ευανθία Μπράνγκ)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 18 Ιουνίου, 2010

Πώς είναι οι άγιοι αλήθεια; Ένα ερώτημα που ακούει πολύ συχνά ένας δάσκαλος από παιδικά χείλη. Στη σημερινή εποχή, την εποχή της εικόνας και της πληροφόρησης, η «εικόνα» των αγίων είναι άγνωστη στα περισσότερα παιδιά. Το πρόσωπο του Χριστού τους είναι κάπως οικείο, οι άγιοι παντελώς ξένοι. Κι όμως, στο ερώτημα «τι είναι οι άγιοι», η απάντηση έρχεται από τα ίδια τα στόματα των παιδιών αυθόρμητα και απλά: κάποιοι άνθρωποι που πίστευαν πολύ στον Θεό, που αγάπησαν πολύ τον Χριστό και έδωσαν ακόμη και τη ζωή τους γι' Αυτόν. Απάντηση που πραγματικά αγγίζει την αλήθεια, αφού οι άγιοι είναι οι γνήσιοι «φίλοι» του Χριστού, αυτοί που έκαναν το θέλημά Του θέλημά τους και τη ζωή Του ζωή τους.

Αλλά σε μια κοινωνία σαν τη δική μας σήμερα, όπου κυρίαρχη λέξη είναι η λέξη διαφθορά είναι πολύ δύσκολο για τον καθένα μας, πολύ περισσότερο για ένα παιδί, να φανταστεί κάτι απόλυτα καθαρό και υγιές. Όμως εμείς, μικροί και μεγάλοι, δεν χρειάζεται να φανταστούμε, αλλά να γνωρίσουμε. Να γνωρίσουμε σε βάθος τους αγίους μας και τους αγίους γέροντες της εποχής μας. Τη ζωή τους και τη διδασκαλία τους. Γιατί οι άγιοί μας έζησαν με απλότητα και δίδαξαν με απλότητα για να τους καταλαβαίνουν όλοι, ακόμη και τα παιδιά. Να γνωρίσουμε τους αγώνες τους για να αποκτήσουν καθαρότητα και να διατηρηθούν καθαροί, τους αγώνες τους για να μείνουν πιστοί στην αγάπη τους για τον Χριστό και τους συνανθρώπους τους. **Να τους γνωρίσουμε με σεβασμό και διακριτικότητα, γιατί πολλές φορές μέσα στη λαχτάρα μας να μάθουμε όλο και περισσότερα γι' αυτούς και να τα μεταδώσουμε στα παιδιά μας, λειτουργούμε με αδιακρισία και τελικά με ασέβεια**.

***

Τον τελευταίο καιρό έχουν κυκλοφορηθεί βιβλία για παιδιά, που **περιγράφουν στιγμιότυπα από την παιδική ζωή αγίων της Εκκλησίας μας ή αγίων Γερόντων με την ανάλογη εικονογράφηση. Και διερωτώμεθα: Κι αν ακόμη οι πληροφορίες για πραγματικά γεγονότα -και όχι υποθέσεις ή φαντασίες- προέρχονται από έγκυρες πηγές, είμαστε σίγουροι ότι γίνεται σωστή**

ερμηνεία τους; Όταν αδυνατούμε να κατανοήσουμε τους ανθρώπους που συναναστρεφόμαστε καθημερινά και παρερμηνεύουμε τα λόγια και τη συμπεριφορά τους, των παιδιών ή των φίλων μας ή ακόμη και του πνευματικού μας,**δεν είναι παρακινδυνευμένο να αντλούμε συμπεράσματα και διδάγματα από τα λόγια και τις πράξεις ενός παιδιού, αν και μετέπειτα αγίου;** Και, το σπουδαιότερο: **Είναι ωφέλιμο για τα παιδιά να βλέπουν τον άγιο ως κάποιο συνομήλικό τους, έστω με άγιες συνήθειες και εξαιρετικές αρετές; Κι αν ο άγιος γνώρισε τον Χριστό σε μεγαλύτερη ηλικία, η αναφορά σε πτυχές της νεανικής ζωής του -και μάλιστα εικονογραφημένες- δεν αποτελεί βλασφημία αλλά και πρόκληση για τα παιδιά, όπως η απεικόνιση "προσωπικών στιγμών" του Αγ. Αυγουστίνου πριν την μετάνοια του;** Τελικά προσφέρουν τα βιβλία αυτά στην ψυχή των παιδιών, στην κατάρτιση τους και στη σχέση τους με τον άγιο;

Δεν χρειάζεται, όμως, να κουραστούμε για να επινοήσουμε επιχειρήματα που απαντούν στους προβληματισμούς μας αυτούς προς τη μία ή την άλλη κατεύθυνση, διότι έχει απαντήσει η ίδια η Εκκλησία οριστικά και αμετάκλητα εδώ και 2000 χρόνια.
Οι άγιοι Ευαγγελιστές κράτησαν μακριά από τη δημοσιότητα τα παιδικά χρόνια του Χριστού, παρ' ότι η Παναγία θα ήταν η εγκυρότατη πηγή για τέτοιου είδους πληροφορίες. Τα γεγονότα της παιδικής ζωής του Χριστού που κατέγραψε ο Ευαγγελιστής Λουκάς, Περιτομή, Υπαπαντή και τον Ιησού 12ετή στο Ναό, είναι γεγονότα που δεν παρουσιάζουν απλά τον Χριστό ως βρέφος η παιδί, αλλά **Τον διακηρύττουν Διδάσκαλο, Θεάνθρωπο και Σωτήρα**.
Την ίδια **διακριτικότητα** τήρησε η Εκκλησία και για τη ζωή της Παναγίας. Κάνοντας μία εξαίρεση, συμπεριέλαβε στη λειτουργική της πράξη το γεγονός της Εισόδου της Θεοτόκου στα Αγια των Αγίων, παραλαμβάνοντας το -επιλεκτικά- από την Ιερά Παράδοση. Και αυτό, γιατί η Είσοδος της Θεοτόκου στο Ναό στην ηλικία των 3 ετών **άνοιξε την πύλη της δικής μας σωτηρίας** . Επί πλέον και η ορθόδοξη εικονογραφία, όταν απεικονίζει τον Χριστό ή την Παναγία σε βρεφική ή παιδική ηλικία παραμένει πάντα **ιεροπρεπής**, παραπέμποντας στον Θεάνθρωπο ή στην Θεοτόκο αντίστοιχα.

Η Ορθόδοξη Παράδοση μας έχει δείξει τον **τρόπο προσέγγισης των αγίων: με πολλή αγάπη -απαλλαγμένη από περιττούς συναισθηματισμούς- με ειλικρινή διάθεση μαθητείας και, κυρίως, με ευλάβεια.**
Με την ίδια προσοχή και ευλάβεια μας καλεί η Εκκλησία να οδηγήσουμε και τα παιδιά κοντά στους αγίους, για να μάθουμε όλοι μας πως πραγματικά είναι οι άγιοι, οι αληθινές εικόνες του Χριστού. Και, ακολουθώντας με ακρίβεια τα δικά τους βήματα, μικροί και μεγάλοι, να φθάσουμε και εμείς μέσω αυτών στον Χριστό, τον Αληθινό Θεό μας!

(Πηγή: "Ενοριακή Ευλογία", Ιούν. - Αύγ. 2010, τ.96-98)